

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 9C/52/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319203777
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Pintová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2020:4319203777.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v spore žalobkyne: D. zast.: JUDr. Danica Sitárová, so sídlom Námestie hrdinov 13, 934 01 Levice, proti žalovanému v I/ rade: JN. a žalovanej v II/ rade: O. o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, sudkyňou JUDr. Miriam Pintovou, takto

r o z h o d o l :

I. Súd zrušuje podielové spoluvlastníctvo strán sporu k nehnuteľnostiam vedeným Okresným úradom K., katastrálny odbor na liste vlastníctva č.X1 pre okres K.parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape

parcela č.XXX/XX o výmere XXX m², druh : zastavaná plocha a nádvorie
parcela č.XXX/XXX o výmere XXX m², druh : záhrada
parcela č.XXX/XXX o výmere XXX m², druh : zastavaná plocha a nádvorie
parcela č.XXX/XXX o výmere XXX m², druh : zastavaná plocha a nádvorie
na parcele č.XXX/XXX stavba, rodinný dom, súpisné číslo XX
na parcele č.XXX/XXX stavba, hospodárska budova, súpisné číslo XXX.

Súd n a r i a d ť u j e predaj nehnuteľností vedených Okresným úradom Levice, katastrálny odbor na liste vlastníctva č.XX pre okres K. :

parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape
parcela č.XXX/XX o výmere XXX m², druh : zastavaná plocha a nádvorie
parcela č.XXX/XXX o výmere XXX m², druh : záhrada
parcela č.XXX/XXX o výmere XXX m², druh : zastavaná plocha a nádvorie
parcela č.XXX/XXX o výmere XXX m², druh : zastavaná plocha a nádvorie
na parcele č.XXX/XXX stavba, rodinný dom, súpisné číslo XX
na parcele č.XXX/XXX stavba, hospodárska budova, súpisné číslo XXX, s tým, že výťažok z tohto predaja bude rozdelený medzi stranami sporu podľa výšky ich spoluvlastníckych podielov a to u žalobkyne v rozsahu 14/16 z výťažku z predaja, u žalovaného v I/ rade 9C/52/2019

v rozsahu 1/16 z výťažku z predaja a u žalovanej v II/ rade v rozsahu 1/16 z výťažku z predaja.

II. Žalobkyne sa priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v I/ rade a žalovanej v II/ rade v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 30.9.2019 domáhala, aby súd zrušil podielové spoluvlastníctvo strán sporu k nehnuteľnostiam vedeným Okresným úradom Levice, katastrálny odbor na liste vlastníctva č. XX pre okres K., kat. územie Q. parcely reg. „C“ evidované na katastrálnej mape

parcely č. XXX/XX o výmere XXX m², druh : zastavaná plocha a nádvorie, parcela č. XXX/XXX o výmere XXX m², druh: záhrada, parcela č. XXX/XXX o výmere XXX m², druh: zastavaná plocha a nádvorie, parcela č. XXX/XXX o výmere XXX m², druh: zast. plocha a nádvorie, na parcele č. 4XX/XXX stavba, rodinný dom, súpisné číslo XX, na parcele č. XXX/XXX stavba, hospodárska budova, súpisné číslo XXX a súd nariaďuje predaj nehnuteľností vedených Okresným úradom Levice, katastrálny odbor na liste vlastníctva č. XX pre okres Levice, obec Q. parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape parcela č. XXX/XX o výmere XXX m², druh: zastavaná plocha a nádvorie, parcela č. XXX/XXX o výmere XXX m², druh záhrada, parcela č. XXX/XXX o výmere XXX m², druh zastavaná plocha a nádvorie, parcela č. XXX/XXX o výmere XXX m², druh zastavaná plocha a nádvorie, na parcele č. XXX/XXX stavba, rodinný dom súp. číslo XX, na parcele č. XXX/XXX stavba, hospodárska budova, súpisné číslo XXX, s tým, že výťažok z tohto predaja sa rozdelí medzi podielových spoluvlastníkov podľa veľkosti ich podielu a to žalobkyni v pomere 14/16 celku, žalovanému v I/ rade v pomere 1/16 k celku a žalovanej v II/ rade v pomere 1/16 k celku.

2. Žalovaní sa na pojednávaní vyjadrili, že so žalobou súhlasia v celom rozsahu. Na pojednávaní dňa 23.11.2020 súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. a II. tohto rozhodnutia. Po vyhlásení, odôvodnení rozsudku a poučení o opravnom prostriedku, sa strany sporu vzdali práva na podanie odvolania voči výroku I. rozsudku, žalobkyňa sa vzdala práva na podanie odvolania voči výroku II. rozsudku. S poukazom na skutočnosť, že strany sporu sa vzdali práva na podanie odvolania voči výroku I. rozsudku, súd v súlade s § 221 písm. a/ Civilného sporového poriadku upustil od odôvodnenia výroku I. rozsudku.

3. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

4. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

5. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

9C/52/2019

6. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

7. Žalobkyňa bola v konaní procesne úspešná v celom rozsahu a súd v zmysle § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalovaní na pojednávaní uviedli, že nesúhlasia, aby bol žalobkyni priznaný nárok na náhradu trov konania, lebo nevedia, z akého dôvodu by mali trovy konania žalobkyni platiť.

8. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa článku 47 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky je aj to, že účastník konania, ktorý v konaní spravidla v spore uspel, má zásadné právo na to, aby sa mu nahradili všetky trovy, ktoré zaplatil vo vecnej súvislosti s uplatnením tohto základného práva. Ak sa chce súd odchýliť od tohto pravidla, musí vychádzať zo zákona a túto odchýlku aj náležite odôvodniť, inak porušuje základné pravidlo na súdnu ochranu dotknutého účastníka.

9. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Oslobodenie od povinnosti nahradit' trovy konania úspešnej strane nie je možné len v prípade, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať, ako to vyplýva z citovaného ustanovenia § 257 CSP. Z pohľadu náhrady trov konania je podstatné, či bol účastník konania neúspešný, resp. v akom rozsahu bol neúspešný (uznesenie Ústavného súdu SR z 30. septembra 2014 sp.zn. II ÚS 599/2014. Nepriznanie nároku na náhradu trov konania môže viesť k odmietnutiu spravodlivosti a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd (III ÚS 144/2010). Súd v súvislosti s rozhodovaním o trovách konania poukazuje na § 257 CSP, ktoré predstavuje výnimku zo zásady úspechu v konaní pri rozhodovaní o trovách konania, ktorá je charakteristická pre sporové konanie 10. Ustanovenie § 257 CSP preberá doterajšiu úpravu v ustanovení § 150 ods. 1 prvej vety

OSP. Účelom ustanovenia § 257 CSP je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolučného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedeným v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Súd poukazuje na to, že aplikácia ustanovenia § 257 CSP prichádza do úvahy v prípade, ak síce sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť náležite odôvodnený. Táto výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci ako aj v okolnostiach u strán sporu. Prípadné uplatnenie tohto osobitného kritéria na nepriznanie náhrady trov konania prichádza do úvahy len výnimočne a preto sa musí vykladať prísne reštriktívne. Rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania v zmysle § 257 CSP sa nesmie javiť ako neprimeraná tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým mravom. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na niektorej strane sporu. Dôvody hodné osobitného zreteľa sa skúmajú vždy u strany sporu povinnej plne alebo čiastočne nahradiť trovy konania. Tieto dôvody inak pomerne jasne vymedzené stabilizovanou
9C/52/2019

judikatúrou, spôsobujú čiastočný alebo úplný zánik práva na náhradu trov konania u čiastočne alebo úplne úspešnej strany sporu.

11. Pri aplikácii § 257 CSP je v prvom rade treba prihladnúť najmä na okolnosti, či strana, ktorej sa priznáva náhrada trov konania uviedla skutočnosti a dôkazy pre prvom úkone, ktorý jej patril.

12. Ďalšou zo skupín prípadov, v ktorých aplikácia ustanovenia § 257 CSP prichádza do úvahy, sú prípady charakteristické sociálnym aspektom, ktorý vystupuje do popredia vtedy, keď povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodu, ktoré sama nezavinila, alebo ich môže uhradiť s veľkými ťažkosťami. V takýchto prípadoch súd zohľadňuje osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch strán, prihliada na postoj strán v konaní a prípadné iné okolnosti a môže dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnej strane alebo o nepriznaní čiastočnom a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa (citované z uznesenia Ústavného súdu SR z 8. decembra 2011, sp.zn. II ÚS 563/2011-14 a prispôbené novej právnej úprave).

13. Judikatúra tiež konštatovala, že toto ustanovenie nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle) ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihladnúť. Ustanovenie preto nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihladnúť kedykoľvek, bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania (s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. januára 2010, sp. zn. 2MCdo 17/2009). Ustanovenie § 257 CSP je teda zákonné ustanovenie, ktoré z hľadiska náhrady trov konania predstavuje určitú formu výnimky zo všeobecnej zásady zodpovednosti za výsledok a zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhradu. Je odôvodnené tým, že prísna aplikácia ustanovení o náhrade trov konania by mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiadúcim tvrdostiam. Zákon preto stanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k zmierneniu dôsledkov právnych noriem upravujúcich plnenie a náhradu trov konania. Predpokladom jeho použitia je teda existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov inak úspešnej strane sporu a existencia výnimočnosti daného prípadu.

14. V danom prípade žalovaní uviedli, že nevidia dôvod, pre ktorý by mali hradiť náhradu trov konania žalobkyni. Po preskúmaní veci, s poukazom na vyššie uvedené, mal súd za to, že neboli splnené podmienky na nepriznanie náhrady trov konania žalobkyni, ktorá bola v spore úspešná v celom rozsahu a to s poukazom na skutočnosť, že samotní žalovaní po doručení žaloby sa k tejto vôbec nevyjadrili (bod 15 uznesenia) a súhlas so žalobou vyjadrili až na meritórnom pojednávaní, pričom vôbec nepoukázali na prípadné nepriaznivé finančné, majetkové pomery na ich strane (bod 16), pre ktoré nie sú schopní trovy konania uhradiť. Súd tak nezistil v danom prípade žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP a tak rozhodol tak, že žalobkyni, ktorá bola v konaní procesne úspešná v celom

rozsahu priznal v zmysle § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške trov konania rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej v zmysle § 262 ods. 1 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa 365 ods. 1 odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).

9C/52/2019

Právo podať odvolanie nemá tá strana sporu, ktorá sa tohto procesného práva výslovne vzdala.

Rozhodnutie ohľadne výroku I. v súlade s § 221 písm. a/ CSP neobsahuje odôvodnenie.